

Z ČESKÝCH VLASTÍ

Univ. prof. Em. Peroutka zemřel po krátké nemoci na Král. Vinohradech. Vynikající tento pracovník v oboru řecké a římské historie a klasické archeologie narodil se 1. ledna r. 1860 v Domažlicích a studoval na pražské universitě; vyučoval na gymnasiích v Domažlicích, Roudnici a na Kr. Vinohradech. Literaturně se zasloužil jednak překladem (Spencerova Filosofie souborná, Myšlenky císaře Marka Aurelia, Waltersovo řecké umění; překlad Platonovy Politice zůstal v rukopise), jednak spisy původními, jež vyšly jako články v Listech Filologických a j. Jedním z jeho široce založených děl "Řecké dějiny" zůstal torsem, jehož výsledek pouze I. díl, jednatel o době předhistorické. Peroutka byl znamenitým odborníkem a svědomitým pracovníkem, jehož zátraty naše věda těžce bude želeť. Na české universitě se habilitoval roku 1909 a r. 1910 byl jmenován mimořádným profesorem.

Prázdné pilíře na Karlově mostě po 22letém čekání budou opět ozdobeny sochami. Tyto dny počlo se na prázdné pilíře s osazováním sousoší sv. Františka Xaverského. Sousoší, které roku 1711 postavili Jesuité nákladem biskupa sloveckého a filosofické fakulty, jest nejkrásnějším výtvozem sochaře Ferd. Brokoffa. V roce 1890 sřítlo se spolu s pilířem do vody, ale socha sv. Františka byla vyloučena již v listopadu 1892 při opravě mostu. Druhá část sousoší byla nalezena při zabezpečování pilířů r. 1906. Na sousoší spočívá sv. František v rouše mešním se svatozáří kolem hlavy, drže v levé ruce vztyčený kříž na podstavci, nesemím čtyřmi pohany z východních říší. Podstavec ve formě kulovitého štítu pokryt jest ozdobnou pokrývkou. S levé strany nahore u nohou svatého klečí pohlavár dívochů a za ním mladý černoš s toulací špič drží mu dlaň. Správně strany svatce klečí dva hoši. První, jenž drží misál pokrytý birem, má vlastní podobu Brokoffovu; druhý drží menší konvice s miskou. Kopii sousoší zhotovil sochař pan Vosník dle originálu, jenž uložen prozatím v oboecním dvoře na Malé Straně v Letenské ulici. Sousoší osazuje se na olovené desky a spáry vyplňují se cementem a vápnem. Zvlášť důmyslné řešení, aby mnoho místa velmi těžkých pískovcových součástí, zhotovil pan Václav Hodek, od něž též pochází řešení na chrámě týnském.

Olava Vrchlického ve Vídni. — Německo-český komitét, který si vzal za úkol kulturní propagandu sblížit Němce a Čechy, uspořádal ve Vídni večírek, věnovaný Vrchlickému. O významu Vrchlického promluvil krásně univ. docent dr. Ot. Fischer z Prahy. V podstatě řekl toto: Čtíme ve Vrchlickém stělesnění mytu. Vrchlický pro svou myšlenkovou hloubku, pro zpěvný svůj dar, pro svou sílu vidění a výrazové bohatství stal se jedinečným fenoménem. Vnesl jím barvy do našeho básnictví a sesílil naše západoevropské tendence. Ale netrčel je ve světoobčanství, nýbrž tkvěl hluboko v české zemi, o čemž přesvědčuje ho erotika, přírodní lyrika, lidskost a láska i citlivost přiměřená k ateismu a schopnost oddávat se a dokovat. Jen děkovat mu musí celá naše literatura! Bylo však pocho-pitelné, že se od něho odklonila. Co v jeho směru vykonati se dalo, uskutečnil on sám a proto bylo existenci nutnosti mladé poesie, že se dala jinou cestou než kráčet tento nejvyšší básník. — V hudební části programu největšího úspěchu dosáhl virtuos Fr. Ondříšek.

Rusové prý mají chyby. — "Národní Listy" vyčítají Rusku jeho chyby a provinění a kárají je za to. Co by tak asi musil naposlat ruský žurnalista a chybně české Kramářovské politiky, která — nota bene — sama odhlasovala vojenských rozpočet, dávají tak Rakousku, jež český národ utiskuje, do rukou zbraň proti našim jihoslovanským bratřím!

Hrdinové Rakouska chtějí světové válce. — Místodržitelství orgánem následníka trůnu, píše o balkánské situaci takto: "Situace na balkánském poloostrově se co nejpovážlivěji přiosťila a možno dnes říci, že pokud běží o poměr naší monarchie a Srbska, že dospěla situace na ostří meče. Dnes neběží už o diplomatický prospěch, nýbrž o nejrozsáhlejší uplatnění našeho stanoviska. Kdyby se potvrdilo, že nároky Srbska jsou podporovány i trojodhodou, aneb aspoň dvěma státy její, totiž Rusko a Francií — neboť o Anglii jest to ještě pochybné — vystoupil by rozpor mezi trojodhodou a troj-spolkem ještě ostřejší, nežli jak se ukázal bez tak nyní již."

Zajímavou zprávu o mobilisaci v Rakousku přinesl jistý krajin-ský list. V Rakousku platí dosud starý zákon, že časopisy nesmějí sdělovati zprávy o pohybech vojska, když hrozí anebo trvá válka. Za přestoupení tohoto zákona noviny podléhají konfiskaci a redaktor pokutě a vězení. Redaktor zmíněného listu vyzrál na zákon takovýmto způsobem: "Náš pan plukovník jest jistě hodný pán. Aby dokázal, že není pravda, jakoby se stahovaly nad Rakouskem válečné mraky, usmyslil si vzít celý pluk do teplejších jižních krajin na zotavenou a za sídlo vbral si krásný Kotor. I plukovník hubdu s sebou vzal. Mimo to každému vojákovi vyplácel se dvojitá gáže. Pozvání byli k tomuto výletu i ti, kteří byli již dlouhou řadu let v civilu. Všichni s největší radostí vyzvání p. plukovníka poslechli. Až se hoši zotaví, přiveze je pan plukovník znovu do jejich garnisony. Náš plukovník je věru hodný pán."

"Prager Tagblatt" obrací se proti myšlence samostatného Albánska. Praví, že prostý politický rozum nemůže jíti s vídeňskou diplomacií v této věci. "Máme dáti krvácti našim statečným vojákům, abyehom zachovali společnosti polodivných pastýřů a lovečů právo na jejich nekultivovanost? Jest nemožno učiniti takový požadavek přijatelným samostatně myšleím lidem." — Překvapující a nejlepší jest však závěrek německého žurnálu: "A jest nepochopitelným tento požadavek v říši, která má to v povaze, aby kdiala velmi úzké meze nacionálně-autonomní snahám svých vlastních národů. Svobodu Albáncům! — tak volají oficióznové, šťastní, že našli konečně argument. Neří divu, zazní-li jim ozvěnou odpověď na snadě ležící: Dejte svobodu nejdříve doma! Zde byla by totiž mnohem naléhavější nutnost než v Albánsku."

Na sklonku života. — Alois Kadrák z Labské Týnice jest již stařeček 75letý a pokročilě stáří zanechalo své stopy na něm. Jest to úplně vetchý stařeček, který zbytek svého života tráví bez přístřeší a bez nejnútnejších životních potřeb. — "V mládí svém, — vyprávěl ve všeobecné nemocnici v Praze již mnohou třesoucím se hlasem — jsem sloužil 10 let u námořnictva, projel jsem svět, a když jsem se vrátil z vojny, dělal jsem doma femeslo, kartáčníctví. Nadřel jsem se jak živ dost, štěstí mi vůbec nepálo. Dokud síly stačily, pracoval jsem, ale nastaly slé doby. Přišel jsem o vše a byl ze mne žebrák na stará kolena. Styděl jsem se zebrať a tak jsem prosil pana starostu ve svém rodném městě, aby se o mně nějak postaral. Odkázal mě na žebráckou mošnu a nyní jsem se dostal až na ulici." Témito slovy řekl Kadrák své smutné stáří a žádal o přijetí do nemocnice. Soucivným úředníkům v příjímání kanceláři se zlečelo stařečka a řádi by jej byli přijali, než nebylo místa; do léčení se přijímali lidé s patrnou chorobou, kdežto lidé všem sešlých nelze umístiti na klinické. Smutně odshlél stařeček do zimní pouty, nevěda, kam jít a jak žít.

Misto sebevražd. — Osmádné místo u železniční trati blíže Travné cesty v Plsku jakoby stále přitahovalo nové své oběti. Tak v mi-

nulých dnech došlo opět k neštěstí v těchto místech, kde kola železniční zmařila v krátké době již dva mladé životy. Tentokrátě patrně opět v sebevraždném úmyslu nechal se vlakem přejeti hoch asi šestnáctiletý. Ježto je to již třetí případ sebevraždy na témže místě, vyvolala nešťastná příhoda pocho-pitelné vzrušení.

Nebezpečný nálezk učiněn byl na staveništi parcely č. 1214 na rohu Konviktaké a Bartolomějské ulice. Vykopáno bylo 6 kusů granátových koulí, které dělníci našli v hloubce 20 cm. Dřívější majitel upozornil, že podobné granáty nalézá se ještě na dvou místech. Policie a vojenské úřady vyslaly na nebezpečné místo hlídku. Granáty ležely v zemi asi 20 let. Ve vykopávkách bude pokračováno.

Společnost Jaroslava Vrchlického. — Na Staroměstské radnici pražské položen byl v min. dnech v neděli dopoledne úhelný kámen k novému literární kritickému útvaru, který pod jménem "Společnosti Jaroslava Vrchlického" má šířiti všestrannou znalost života a práce jednoho z nejgeniálnějších duchů, jehož nám darovalo století. Za plné účasti našich předních kulturních institucí, jejichž reprezentanti srovně a spontánně vyslovili se pro myšlenku společnosti, nejvyšší harmonicky vyznělá poradní schůze, která byla svolána na popud Spolku českých spisovatelů a belletristů Máje, a která měla zkoumati zásadní mínění o novém sdružení. Schůze na radnici účastnili se vedle zástupců Máje, který dal k akci impuls, reprezentanti České Akademie a university (prof. Dr. R. Dvořák, F. X. Svoboda, Fr. A. Šubert a dr. V. Tille), města Prahy (Dr. Baštýř, cis. r. Schroetter), Národního divadla (J. Kvapil), Městského div. vinohrad. (V. Štech), básnickovy rodiny (B. Frýda), Svato-bora (Dr. S. Guth), klubu Umělecké Besedy (V. Dyk a B. Knoesl, Kr. h. čes. spisovatelů (dr. O. Theer), Bručnického klubu přátel umění (E. Sokel Elgart), Ottova Nakladatelství (J. Loukota), Ústředního spolku čes. profesorů (Dr. J. Pešek), Ústřední Jednoty učitelů (J. Černý a B. Skála), Ústř. spolku českých žen (M. Havelková, V. Pšorn), Žen. klubu (J. Lancová), města Domažlic (J. Pastr.), slezského odboru Národní Rady (T. Stypa), Spolku českých akad. židů (Dr. Beck), Nár. Jed. česko-židovské (Dr. O. Guth), dále četní jednotlivci (Dr. Haškovec, J. Lukavský a j.) Shromážděné srdečně přivítal a schůzi předsedal nám. starosty Máje Fr. Herites, který stručně vložil účel shromáždění, načež o vlastních úkolech a cílech Společnosti podrobně referoval básník Ant. Klášterský, první navrhovatel myšlenky. Dle jeho podrobně propracovaného referátu měla by Společnost především na starosti vydávání občanských publikací, které by ve formě časopisu přinášely nejrozsáhlejší a cenný materiál, jehož by mohl poskytnouti literární historik s výhodou použití ke konečnému a podrobnému ocenění Vrchlického životního díla. V oněch publikacích, pečlivě redigovaných, nalezy by místa drobné essaye, vysvětlující různé stránky básnickovy tvorby, menší glossy, vzpomínky, korespondence, nové objevené práce, životopisné detaily, jež sbíratí teprve po letech bylo by nesmírně stěženo, ne-li vůbec nemožno. Společnost, která by se způsobem vhodným a důstojným starala o rozšiřování i udržování potřebného fondu (základních asi 3000 K má dosud v uschování Máje a město Praha), vypisovala by i ceny na nejlepší práce o J. Vrchlickém, ať již vědecké či populární, starala by se i o vydávání oněch málo známých prací básnickových (jako feuilletonů, kritiky přednášek, statí, básniček příležitostných atd.), které by časem vůbec zapadly a ke kterým by se nepřiblížili nakladatelé oficiální. To vše dalo by se ovšem ve shodě s básnickými dědici a nakladateli, jejichž vzájemný právní poměr by byl přirozeně jednak plně respektován, jednak upravenován a řešen. Ant. Klášterský vše přimlouval se i o založení Vrchlického musea, kde by pro věčné řady a na drahou památku národní zůstala uložena nejenom bohatá knihovna, darovaná Č. Akademií, ale i všechny důležité a

památní předměty jeho okolí. Snad by se časem dalo ve Společnosti pomysliť i na důstojné zevní učení Vrchlického památky, prozatím však veškeré plně smahy mají býti obráceny k práci literární-kritické, vykládací, popularisační a literárně sběratelské, které by se účastnili pietní a vhodní pracovníci. Podrobný referát Klášterského zavalil podnět k živé a věčné debatě, která se týkala jednotlivých detailů, ponechavši základní navrhovatelův názor v nedotčené platnosti. Účastnili se jí zejména pp. Dr. Baštýř, Dyk, Herites, Klášterský, Kvapil, Štech, Šubert a j., jejichž návrhy zdůraznily zejména čistě literární a průpravnou stránku "Společnosti" (alespoň prozatím), a otázku musea Vrchlického, reklamovaly sňahu popularisaci díla a jména básníka i za hranicemi a pod. Pan Dr. Baštýř jménem kr. hl. m. Prahy srdečně ujistil přítomné, že město Praha půjde ve všem, na čem se společnost usnese, stejnou cestou a že snad nebude překážek, aby příští Vrchlického museum bylo umístěno v nové veliké budově městské knihovny, která je otázkou blízké doby. Účastníci debaty shodli se v názoru, že nyní třeba především vypracovati stanoviny nové společnosti, které budou přečteny ke schválení, a které vypracuje zvolený výbor po důkladném prostudování analogických společností zahraničních (Goethe Gesellschaft, Společnost Kisladyho, Shakespeare Society, Browning Society a j.) Do tohoto výboru byli zvoleni: pp. V. Dyk, B. Frýda, A. Klášterský, J. Kvapil, F. Šekanina, F. A. Šubert, V. Tille. Schůze jeho bude svolávati p. F. A. Šubert. Po předsedlové doslovu, po němž bylo srdečně poděkováno se strany přítomných svolavatelům a iniciátorům krásné myšlenky, byla schůze ukončena.

Skandální projev hr. Vojtěcha Sternberga. — V "N. W. Journalu" uveřejňuje tento kdysi "český" poslanec projev proti národům balkánským, kterýž i v listu německém — a to něco znamená — nemá dosud rovna. Odmítá netoliko požadavky Srbska, nýbrž nešití se psáti také o "drzé mluvě národěcků balkánských", kteří prý se opovažují vzdorovati 45-millionové říši! Ane, hr. Vojtěch Sternberg volá přímo a doslovně i po anexi Srbska a pak končí: "Náleží k tomu hodné odvahy, ká-zati válku a v tomto případě není vyhnouti. A proto lépe jest, věsti jí teď, než v okamžiku, kdy by se štěstí mohlo obrátiti proti nám. Teď anebo nikdy! Žádných už slov, nýbrž činy!" Tedy k válečným činům proti slovanské krvi vyzývá tento člověk, kterýž někdy, když mu o mandát běželo, namlouval voličům českým, až ovšem čestnou hodně bídnou, ze v jeho žilách proudí slovanská krev! I jest zajímavé, že tomuto také — Slovaniu sám německý onen list v redakční poznámce k článku musil dáti mnoho lekci, fka, že s jeho stvaním redakce (německá) nesouhlasí, že neschvaluje jeho "prudkou podrážděnou mluvu". Avšak to je už stará věc: Poturčenec horší Turka. Byvá už tak někdy u českých politiků, že na stará kolena počnou ztráceti jasné českých barev, bělosti i červené a počinají černati a žloutnouti zároveň. Barvy to ovšem zlozvěstné, jež znamenají vždy konec a úpadek. A my vidíme, že i hr. Sternberg dospěl už nadobro ke svým koncům, alespoň politickým. Má na vůli, aby, uml-li opravdu tak bříkanti šavil jako jazykem, aby se šel opsal hodně dlouhou šavil a šel osobně na Balkán krotit "drzé národy". Nevíme ovšem, dojde-li tam on něčeho, kromě snad ostudy. Ale tolik víme: v království českém už brabě Sternberg nikdy ničeho nedobude, nanejmeně mandátu. "Národěček" český ponechá ho a radostí velikou "národu rakouského", jenž jest hr. Sternbergovo již ovšem už i tím přibuzným, že mluví každou chvíli — jiným jazykem. Na městech však, která někdy pro hr. Sternberga zápolila, bylo by "teď anebo nikdy", aby vyslovila jasné, že litují každého hlazn, kterýž někdy dala tomu — urozeneci a aby vyslovila onen jediný cit, jakž by mlti vůči člověku, jenž šve a podněcuje proti vlastní krvi.

Jsmo zakladateli zdárné prospívající české osady v Kalifornii

blíže města Hamilton City, v údolí Sacramento, jež jest světoznámé svou plodností jak obiliny tak i veškerého ovoce. Pozemky prodáváme dosud po \$85.00 akr, za kteroužto cenu mohou i méně zámožní krajané pořídit si pohodlný domov v krásné Kalifornii.

Dále hledáme kupce na rené o 1100 akrech východního pozemku po \$50 akr, jež by rozdělil na menší dílce, na něž bychom rádi získali jednotlivci prodávě.

Máme mnoho jiných rozsáhlých rené o tisících akřů za velmi nízké ceny od \$15.00 výše.

Udělejte si příjemný zimní výlet k nám na prohlídku krajiny.

W. J. BULIN & CO.,
Hamilton City, California

MACH & MACH,
ZUBNÍ LÉKARI.

3. poschodí, Paxton Bldg., 308 16. a Fernam ulice
Tel. Douglas 1086. Ind. Phone A-1086.
OMAHA, NEB. 6417

Nejlepší zubní lékařská škola ve středozápadě. Nejmodernější pomůcky. Práce prvotřídní. Ceny nízké.

Sdružení českých lékařů
v Omaze a South Omaze

DR. ŠRÁMEK J. M., sev.-záp. roh 8. a Hickory ul. Telefon Douglas 6645.	DR. ŠIMÁNEK G. F., 1262 již. 13. ul., Omaha. Operacím se věnuje zvláště pro-zornost.
DR. KOUTSKÝ JOHN W., 405 sev. 24. ul., So. Omaha. Telefon South 142.	DR. KÁLAL F. J., 627 City National Bank, proti Bennetovu obchodu. Telefon Douglas 1761.
DR. NĚMEC CHAS. J., 1316 William ul., Omaha. Telefon Douglas 2817.	DR. SWOBODA LOUIS, 301 Paxton Bldg., Omaha. Telefon Douglas 907.
DR. F. J. SWOBODA, 1255 již. 16. ul., Omaha. Telefon Douglas 2313.	

My sbora uvedení lékařů dle pravidel lékařské etikety, nejdůležitější odsuzujeme veškeré ohlašování kteréhokoliv lékař sebe sama v kterýchkoliv časopisech svými pacienty, nechtě už je to jakýmkoliv způsobem, ať ve zprávách místních nebo osobních. 431f

Nejlepší místem k nakupování stavebního dříví, jest

Česká dřevařská ohrada,

Chicago Lumber Co.,

na 14. a Marcy ul., Omaha, Neb. 491f

Čestí prodavači Vás vždy ochotně a vzorně obslouží.

Metz Bros. Brewing Co.

Telefon Douglas 119

Vaří a lahvuji vyborné jen pivo.

Můžete se na tento starý a osvědčený zá-
závod spolehnouti.

SEVERO - NĚMECKÝ LLOYD

BALTIMORE - BREMEN

Velké, moderní, dvouřadové jednokajutové parníky.
Pohodlí bez přepychu. Lahodná jídla.
Všechny kajuty uprostřed lodi. Naprostá bezpečnost.
Besdrátová telegrafie. Podmořské signály.

Přiměřené ceny:

Druhá kajuta \$57.50
Třetí kajuta \$35.00
Pouze na "Rhein", "Main" a "Neckar",
Mesipalubí \$33.00

Když jedete navštívit starý domov v Čechách, jeďte přes Bal-timore.

Když pošlete pro své přibuzné nebo přátely, aby přijeli do Ame-
riky z Čech, kupte jim vyplacené listky přes Baltimore.

O úplné podrobnosti požádejte

A. SCHUMACHER & CO., H. CLAUSENIUS & CO.,
General Agents, Baltimore, General Western Agents,
Chicago, Ohio,
aneb jejich zástupce v celých Spojených Státech.

Pivo, které přichá šku. Staré německé "Duplik" pivo je
vařeno dle staré německé formule odborných sládků, jež pi-
vu rozumí důkladně.

WM. JETTER, HUGO F. BILZ,
2302 N Street, 1324 Douglas Street,
Telephone South 888, Telephone Douglas 1812,
SOUTH OMAHA, NEB. OMAHA, NEB.

JETTER BREWING COMPANY
SOUTH OMAHA, NEB.